

Sagen skal altsaa her til eneste Behandling. Der har jo ikke været nedsat Udvalg i Lands-tinget; ærede Medlemmer, der mulig ville stille Ændringsforslag, maatte helst gøre det nogenlunde snart.

Paa de Herrers Bladser er omdelt Forslag til Lov om Forandring i Lov af 1ste April 1891 om den offentlige Fred paa Folketjirrens Helligdage samt paa Grundlovsdagen som vedtaget af Landstinget ved 2den Behandling.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Bemyndigelse for Regeringen til at afhænde Fredericia Fæstningsværker samt til at ophæve de Indskrænkninger, der paahvile de Grunde, der ligge inden for Demarkationslinjerne sammesteds.

Formanden: Paa sædvanlig Maade har man forenet sig om 15 Medlemmer, der skulle udgøre det paagældende Udvalg. Disse Medlemmer ere: Ahlefeldt=Laurvig, Breinholt, Carstensen, Caspersen, F. Danneskjold=Samsøe, Dresing, Frijs=Frijsenborg, H. C. Hansen, Hedemann, Madsen=Mygdal, Mahen, Moltke, Th. Nielsen, W. Petersen og Steffensen. Naar der ingen Indvending fremkommer, ere disse 15 Medlemmer valgte. (Ophold). Det er saaledes Tilfældet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til og Ændring i Skibsregistreringsloven.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 405—07).

Intet Ændringsforslag var stillet.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til 3dje Behandling, fattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Paragraffer og Overgangen til 3dje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal straks bemærke, at da det ligger Regeringen, specielt den højtærede Justitsminister, paa Sinde, at denne Sag fremmes hurtig, agter jeg, siden der ikke er passeret det mindste i Dag til Ginder derfor, at ansætte et lille Møde straks, naar denne Dagsorden er udtømt, for at vi da kunne tage 3dje og sidste Behandling af Sagen.

Derefter gif man til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov om Fæstevirksomhedens Ordning af 1ste April 1891, § 7.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2915 ff.).

Sagen fattes under Forhandling.

P. Jensen: Spørgsmaalet om Fæstevæsenets Ordning har jo været behandlet i en længere Arrække fra Begyndelsen af Tirserne indtil 1891, da Loven blev vedtagen. Man klagede den Gang over de daberende Fæsteforhold og sagde, at de vare uheldige, navnlig med Hensyn til det store Fæstegebyr, der opkrævedes for at faa en vis Sort Lyende. Man lagde Skylden derfor væsentlig paa den Omstændighed, at de private Fæstemænd optraadte saa stærkt i Konkurrence med de autoriserede. Man kunde ikke komme det private Fæstevæsen til Livs, det var i Hænderne paa temmelig tvivlsomme Folk, endog saa straffede Personer, og saa troede man, at man, ved gennem Loven af 1ste April 1891 at forbyde nogen uautoriseret at besatte sig med at bortfæste, kunde forhindre de Udfejler, som fandt Sted under de daværende Forhold. Det har imidlertid vist sig, at Loven ikke har virket i den ønskede Retning. Et lille Mindretal tillod sig den Gang at betvivle, at Loven, saaledes som den var forelagt og blev vedtaget, vilde komme til at virke saaledes, at vi vilde blive fri for det Uvæsen, som den Gang klæbede ved Fæstevæsenet, og det har vist sig, at Uvæsenet ikke alene har floreret, men endog saa har floreret stærkere. Bestyrelsen for de forenede Landboforeninger har da henvendt sig til Justitsministeren om Sagen, og Følgen deraf er bleven, at dette lille Forslag til Forandring i § 7 er blevet forelagt. Nu er jo Spørgsmaalet, om disse Udfejler ville forhindres, hvis vi vedtage denne Skærpselse af Straffen. Jeg tillader mig at tvivle